

แถลงการณ์จากสภาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรื่อง มติสภาคณาจารย์ขอให้สภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถอนร่าง พ.ร.บ. จุฬฯ ฉบับที่ พ.ศ.
ฉบับที่ 1/2550

เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร่าง พ.ร.บ. จุฬฯ) พ.ศ. เพื่อพิจารณาในวาระที่ 2 และ 3 ในการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) วันที่ 12 และ 13 ธันวาคม 2550 สภาคณาจารย์มีความห่วงใยและตระหนักถึงความสำคัญของการนำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปสู่สถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ทั้งนี้สภาคณาจารย์ได้เคยมีมติ 41 เสียง ต่อ 4 เสียง เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 ให้ถอนร่าง พ.ร.บ. จุฬฯ ออกจากการพิจารณาของ สนช. สภาคณาจารย์ได้มีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยผ่านอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาถอนร่าง พ.ร.บ. จุฬฯ ตามมติของสภาคณาจารย์ แต่สภามหาวิทยาลัยได้แจ้ง ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เพราะอยู่ในอำนาจความรับผิดชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สภาคณาจารย์จึงได้ขออนุญาตนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอเผยแพร่มติของสภาคณาจารย์และข้อมูลอย่างเป็นทางการต่อสภานิติบัญญัติและผู้เกี่ยวข้องต่อไป

ประเด็นสำคัญในการคัดค้านการผ่านร่าง พ.ร.บ. จุฬฯ อย่างเร่งรีบและขาดการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชกระแสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “ก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติฯ ควรมีการปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดก่อน (คณาจารย์ นักศึกษา ผู้บริหาร ฯลฯ) และร่างกฎหมายประกอบทั้งหมดให้ครบก่อน การปรึกษาเป็นในทำนองประชาพิจารณ์ เป็นการปรึกษาที่กว้างขวางรวมทั้งประชาชนทั่วไป”

ทำไมการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญยิ่งเช่นนี้ จึงไม่มีการดำเนินการอย่างถูกต้อง ทั้งๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคลากรจุฬาฯ หลายพันคน นิสิตหลายหมื่นคน ครอบครัว ญาติพี่น้อง ตลอดจนศิษย์เก่าจำนวนเป็นแสนคน ตลอดจนสังคมไทยโดยรวม ในการเป็นสถาบันการศึกษา ชั้นสูงที่มีผู้ทรงความรู้โดยเฉพาะเป็นสถานที่ผลิตผู้บริหารจำนวนมาก แต่กลับไม่มีกระบวนการจัดการการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผลตามหลักวิชาการและการปฏิบัติที่ดี

ในการเร่งรีบผ่านร่าง พ.ร.บ. จุฬาฯ มีการพิจารณาโดยคณะกรรมการธิการวิสามัญของ ส.น.ช. โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศ. ดร. วิจิตร ศรีสอาน เป็นประธานฯ รศ. ธงทอง จันทรางศุ เป็นโฆษก) ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2550 และได้หยุดเว้นไปโดยมีการตั้งอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นโดยมี ศ. ดร. สุจิต บุญบงการ เป็นประธาน มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นรวม 13 ครั้ง แต่ไม่ได้มีการสรุปและเปิดเผยต่อประชาคมจุฬาฯ ที่สำคัญไม่มีการนำผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวมาพิจารณาในคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ แต่อย่างใด และรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ที่เสนอร่าง พ.ร.บ. จุฬาฯ ต่อ ส.น.ช. ก็ไม่ได้ระบุถึงการรับฟังความคิดเห็นแม้แต่น้อย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการตั้งกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อร่างระเบียบข้อบังคับที่สำคัญแต่ก็ไม่มีการนำเสนอเพื่อให้ประชาคมจุฬาฯ ได้รับทราบโดยทั่วถึงเพื่อให้มีโอกาสเสนอแก้ไขปรับปรุง การดำเนินการต่างๆ ดังกล่าว เท่ากับว่ายังไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชกระแสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 อย่างแท้จริง

ถึงแม้ร่าง พ.ร.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังถูกผลักดันให้ผ่านการพิจารณาจะมีข้อดีอยู่ และผู้บริหารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กล่าวถึงในหลายโอกาส อย่างไรก็ตาม เราสมควรพิจารณาประเด็นที่ยังมีปัญหา และมาตราที่สำคัญต่างๆ อีกทั้งมีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล รวมถึงสิ่งที่ยังไม่พร้อมอีกมาก จึงเห็นสมควรให้ประชาคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสร้างระบบที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากกว่าจะฝากความเชื่อใจไว้กับผู้บริหารในอนาคต

สภาคณาจารย์จึงจำเป็นต้องเสนอต่อประชาคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อโปรดให้ความคิดเห็นและโปรดใช้วิจารณญาณในการพิจารณาคัดค้านการผ่านร่าง พ.ร.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างเร่งด่วน เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องต่อไป

สภาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

13 ธันวาคม 2550